

دانش بومی پدافند (دفاع) غیرعامل در معماری و شهرسازی دوره‌های تاریخی ایران و نمونه‌های تکامل یافته این تجربه‌ها

* احمد اصغریان جدی

** سیداحسان میرهاشمی

تاریخ دریافت: ۹۴/۱۲/۱۰

تاریخ پذیرش: ۹۵/۶/۱۲

چکیده

دفاع شامل دو وجهه عامل و غیرعامل بوده که نوع اول مرتبط با سلاح‌های جنگی و نوع دوم، مجموعه تمہیداتی است که آسیب‌پذیری مجتمع‌های زیستی را در مقابل تهاجم به حداقل می‌رساند. محدوده این پژوهش بررسی پدافند غیرعامل در گذشته تاریخی ایران را در برگرفته و هدف از این نوشتار، نشان دادن چگونگی اجرای این تمہیدات در گذشته تاریخی ایران و در برخی موارد، چگونگی بهره‌گیری روش‌های نوین جنگی از این ایاده‌هاست. دانش بومی در هر حیطه، به راه حل‌های تجربی انسان، برای حل مسائل، بر

* دانشیار معماری دانشگاه شهید بهشتی.

** کارشناس ارشد معماری دانشگاه شهید بهشتی، (نویسنده مسئول) emirhashemi20@gmail.com

پایه آموزه‌هایی از گذشتگان گفته می‌شود که در هر محیطی با توجه به شرایط ویژه آن، می‌تواند متفاوت باشد. در حوزه دفاع نیز با وجود بهره‌گیری جنگ‌های امروزی از سلاح‌های مدرن، بسیاری از ایده‌های گذشتگان قابل ارتقا و استفاده است.

برای نیل به هدف یادشده الزامات معماری پدافند غیرعامل تبیین شده و ریشه‌های آن در گذشتگان ایران بررسی می‌گردد و در مواردی نوع الگوبرداری کشورهای دیگر از روش‌ها و ریشه‌های گذشتگان بررسی شده است که این مورد درواقع کاربرد عملی این پژوهش است. دستاوردهای این ریشه‌یابی، کمک به بومی نمودن مبحث دفاع غیرعامل و استفاده از تجربیات پیشین در طرح‌های آمایش دفاعی کلان است.

واژه‌های کلیدی: پدافند غیرعامل، دفاع بومی، دفاع شهری، آمایش دفاعی.

۱- مقدمه

«پس ای پسرم، دلت را به اخبار گذشتگان (چگونگی سرگذشتگان) آشنا کرده و به یادآور آنچه قبل از تو، به پیشینیان رسیده است. در سراها و بازمانده‌های ایشان گردش کن، پس ببین چه کرده‌اند؟ از چه جایی انتقال یافتند؟ و کجا فرود آمده و جا گرفته‌اند؟ و ... (وصیت امیرالمؤمنین (ع) به امام حسن (ع)) (فیض الاسلام: ۱۳۷۸: ۹۰۹).

توجه به آثار و نحوه عترت آموزی از گذشتگان، در فرمایش حضرت امیر (ع) مشهود است. در زمینه‌های دفاعی نیز باید الگوهای گذشتگان را مدنظر قرار داد تا خطاهای گذشتگان تکرار نشود و برای بهروز نمودن الگوهای فعلی دفاع غیرعامل کارایی داشته باشد. از این‌رو موضوع دانش بومی پدافند غیرعامل مورد پژوهش قرار گرفته است. از ۳۵۰۰ سال قبل تا به امروز بشر تنها ۲۳۳ سال را در صلح زندگی کرده است (دوپویی: ۱۳۸۱). از این‌رو آبراهام مازلو، روانشناسی که در باب نیازهای انسان تحقیقات

گستردگی دارد، نیاز به امنیت را پس از نیاز به خوردن و آشامیدن، در مرتبه دوم قرار می‌دهد (پارسا، ۱۳۷۸: ۸۶). پدیده دفاع در معماری و شهرسازی، اثر زیادی داشته که عناصر مرئی آن به این شرح است:

قلعه‌ها، حصار، برج، خندق، شهربند، دژ، دخمه، ارگ، شیر حاجی، کلات و... تمهدات نامرئی که البته صرفاً جنبه دفاعی ندارند ولی مقوله دفاع در طراحی آن‌ها لحاظ شده است را می‌توان به شرح زیر بیان نمود:
ساباطها (کوچه‌های مسقف)، راه‌های پیچ در پیچ و ارگانیک، کوچه‌های باریک، دیوارهای با ارتفاع زیاد، راه‌های زیرزمینی خانه‌ها به یکدیگر (در کاشان آن‌ها را سیپیک می‌نامند)، قنات‌ها، آب‌انبارها، یخچال‌ها و کبوترخانه‌ها که در زمان جنگ به پناهگاه یا سنگر تبدیل می‌شده است.

با گذشت زمان تجربه‌هایی مانند آنچه ذکر شد، تکامل یافته‌اند و خود تبدیل به یک طرح تاریخ‌ساز شده‌اند. نمونه‌هایی مانند احداث کانال ماهی در جنگ ایران و عراق (تکامل یافته لایه‌های دفاعی گوناگون در شهرها) و یا طرح‌های توسعه‌ای با عنوان کیوت‌س در سرزمین‌های اشغالی (تکامل یافته رباط‌های مرزی در گذشته) از این‌دست هستند.

با بررسی این موارد و تطبیق آن با الزامات نوین پدافند غیرعامل که امروزه مطرح می‌شود، طرح مسئله تبیین می‌گردد. با توجه به موقعیت سوق‌الجیشی ایران و بهره‌مندی از منابع طبیعی بسیار، نیاز است تا در مقابل حمله‌های ناگهانی دشمن غافلگیر نشده و این مهم، از راه تقویت پدافند غیرعامل^۱ به عنوان یکی از راهکارها، قابل حل خواهد بود. پاسخ‌گویی به پرسش‌هایی چون پدافند غیرعامل در شهرسازی و معماری گذشته ایران چگونه رعایت شده است؟ و این که آثار به جامانده از گذشته، چگونه ریشه‌های الزامات معماري پدافند غیرعامل امروزی را شکل داده است؟ در راستای رسیدن به

اهداف پژوهش طرح شده است. این اهداف که مهم‌ترین آن‌ها «معرفی روش‌های دفاع و عناصر کالبدی معماری دفاعی در ایران و همچنین ریشه‌یابی الزامات نوین معماری دفاع غیرعامل در آثار گذشتگان» است، در نهایت نشان می‌دهند که مقوله امنیت و دفاع تا چه حد در معماری و شهرسازی ایرانی مهم بوده است و این که الزامات معماری پدافتند غیرعامل که توسط غربی‌ها تنظیم شده (که بدون توجه به بومی بودن در حال استفاده است)، به چه میزان شباهت به دانش بومی دفاعی ایران دارد.

۱-۱- روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش با دو مدل از داده‌ها، که یک بخش داده‌های معماری دفاعی گذشته و بخش دیگر داده‌های نوین پدافتند غیرعامل است، روبروست. برای رسیدن به اهداف پژوهش از ترکیب روش پژوهش کیفی و همچنین تفسیری تاریخی استفاده شده است. شایان ذکر است که هر تحقیقی شامل تفسیر نیز هست. هر دو روش معرفی شده به‌طور خاص به عنوان جستجوی یک پدیده اجتماعی- کالبدی (در این پژوهش دفاع) در زمینه‌ای پیچیده، با جهت‌گیری تبیینی- روایتی و کل‌نگر تعریف می‌شوند. از آنجاکه برخی داده‌های این پژوهش مرتبط با گذشته است، عنوان تفسیری- تاریخی هم به روش پژوهش اضافه شده است. بنابراین برای دستیابی به اهداف در یک بخش، داده‌های دفاعی گذشته معرفی، توصیف و تحلیل شده و روش‌های مشابه نوین در کنار آن قرار گرفته و در مواردی داده‌های نوین تحلیل شده و نمونه‌های گذشته آن زمینه، بیان شده است. در نهایت نیز از جمع‌بندی این موارد پیشنهادهایی برای توسعه دفاع غیرعامل بیان شده است. با تکیه به روش دستیابی به اهداف، طرح مسئله، ضرورت و اهمیت آن که در بالا از نظر گذشت، تلاش بر این بوده تا اولاً به استحکامات شهرها از قبیل، قلعه، حصار و ... پرداخته شود و از جمع‌بندی آن‌ها، برخی روش‌های دفاعی گذشته را طبقه‌بندی کرد؛ ثانیاً الزامات معمارانه در پدافتند غیرعامل را بررسی نموده و

چگونگی عمل به آنها در گذشته را تبیین نمود. دستاورد ریشه‌یابی این الزامات، کمک به بومی نمودن مبحث پدافند غیرعامل و حتی استفاده از برخی روش‌های طراحی، در شهرسازی و معماری امروز است؛ اما بومی نمودن این دانش نویا، به شدت نیازمند پژوهش‌های متخصصان علوم انسانی در رشته‌های گوناگون است. از این‌رو مخاطب نوشتار حاضر افرون بر متخصصان حوزه مهندسی دفاعی، پژوهشگران علوم انسانی هستند که لازم است با پژوهش در رشته‌های تخصصی خود، زمینه‌های بومی کردن این دانش را فراهم کنند.

۲- اقسام دفاع، واژه‌شناسی، تعریف و اصول پدافند غیرعامل

آنچه که مقوله دفاع را معنا داده و محدوده آن را تعریف می‌نماید، مدل‌های حمله و تهاجم دشمنان در عرصه‌های گوناگون سیاسی- اقتصادی- فرهنگی و نظامی می‌باشد که با اهداف و انگیزه‌های متفاوتی انجام می‌گیرد. روش‌های تهاجم و ابزار آن، بعد این مقوله را تعیین نموده و با توجه به موارد عنوان شده شامل دفاع عامل (با اسلحه)، دفاع غیرعامل (بدون نیاز به اسلحه و نیروی انسانی)، دفاع غیرنظمی (متضمن ادامه حیات نیروهای غیرنظمی با ایجاد تشکیلاتی مثل پناهگاه)، دفاع اقتصادی (متضمن ادامه حیات اقتصادی در شرایط بحرانی و بدون نیاز به کشوری دیگر) و دفاع اجتماعی (مسئول حفظ تعادل اجتماعی مقبول از طرف عامه مردم) است. محدوده این پژوهش پدافند یا دفاع غیرعامل را در بر می‌گیرد.

از نظر واژه‌شناسی، واژه پدافند از دو جزء «پد» و «آفنده» تشکیل شده است. در فرهنگ، و ادب پارسی «پاد» یا «پد»، پیشوندی است که به معانی «ضد، متضاد، پی و دنبال» بوده و هرگاه قبل از واژه قرار گیرد، معنای آن را معکوس می‌کند. واژه «آفنده» نیز به معنای «جنگ، جدال، پیکار و دشمنی»، بیان شده است (دهخدا، ۱۳۷۳: ذیل کلمه).

صدری افسار واژه «پدافند» را از نظر لغوی هم‌تراز با واژه «دفاع» و مشتمل بر «کارهایی که برای پیشگیری از حمله دشمن یا پیروزی او در حمله انجام می‌گیرد، بیان کرده است (صدری، ۲۵۹:۱۳۷۳). او واژه دفاع را دارای معانی نظامی دانسته و متراffد‌های زیر را برای آن برشموده است:

- ایستادگی در برابر حمله یا پیشگیری از پیامدهای آن؛
 - هر عملی برای پیشگیری از پیروزی دشمن یا حریف؛
 - افراد، نیروها یا وسایلی که این کار بر عهده آن‌هاست؛ مثل دفاع ضد هوایی.
- بنابراین مشاهده می‌شود که میان واژه‌های «دفاع» و «پدافند» تمایزی قائل نشده است. از این‌رو در این پژوهش، واژه دفاع هم‌تراز با پدافند در نظر گرفته شده و از این واژه هم استفاده شده است. در منابع لاتین نیز معادل دفاع غیرعامل به کار برده می‌شود که منظور آن عمدتاً، دفاع از غیرنظمیان است.

مأموریت، تعریف و محتوای پدافند غیرعامل نیز باید مورد توجه قرار گیرد. در ردیف (ب) ماده (۱) آئین‌نامه اجرایی بند (۱۱) ماده (۱۲۱) قانون برنامه چهارم توسعه، تعریف پدافند غیرعامل بدین شرح ارائه شده است: مجموعه اقدامات غیرمسلحانه‌ای که موجب کاهش آسیب پذیری نیروی انسانی، ساختمان‌ها و تأسیسات، تجهیزات و شریان‌های کشور در مقابل عملیات خصم‌انه و مخرب دشمن و یا کاهش خطر ناشی از سوانح طبیعی می‌گردد، پدافند غیرعامل نامیده می‌شود (دفتر هیئت دولت، کمیسیون سیاسی - دفاعی، ۱۳۸۴/۵/۳۰).

۱-۲- اصول پدافند غیرعامل در معماری و شهرسازی

با توجه به جنگ‌های نوین و آنچه از گذشته برای ما به یادگار مانده، می‌توان الزامات معماری در پدافند غیرعامل، برای طراحی مجتمع‌های زیستی را در پنج فاز ملاحظه نمود (اصغریان جدی ۱۳۸۶: ۹۰ تا ۱۱۰ و مجموعه استناد FEMA, 2003):

- در بخش برنامه‌ریزی: مکان‌یابی (مطالعات و ملاحظات همه‌جانبه برای انتخاب محل استقرار)، ایجاد موانع (استفاده از هر ابزاری که حرکت دشمن به سمت هدف را کُند نماید) و پراکندگی (تمرکز نبودن شریان‌های حیاتی در مجتمع‌های زیستی) از جمله مهم‌ترین اقدامات است که مکان‌یابی در آن به صورت ویژه اهمیت دارد.

- ضد مراقبت و اغتشاش در دید (عوامل ضدرadar و ماهاواره در جنگ‌های نوین و کارهایی مانند دودزاپی و غیره در گذشته).

- جلوگیری از دیدمستقیم دشمن (استمار-اختفا° عوامل فریب).

- طراحی معماری (ایجاد فضای چند عملکردی-معماری داخلی امن° ورودی و خروجی اضطراری-مرمت‌پذیری-طرح نماهای داخلی و خارجی).
توجه گردد که معیارهای ذکر شده فقط در حوزه ارتباط معماری و پدافند غیرعامل است و هر زمینه‌ای از دانش نیاز به معیارهای خود در پدافند غیرعامل دارد. در واقع پدافند غیرعامل بخشی میان‌رشته‌ای برای شاخه‌ها و زمینه‌های علمی و تجربی گوناگون است. برای مثال پدافند غیرعامل در کشاورزی و یا حوزه‌های فرهنگی دارای معیارهای دیگری هستند. با توجه به محدوده پژوهش در ادامه موارد ذکر شده در دو حوزه آمایش دفاعی سرزمینی و خُرد تقسیم شده و هویت گذشته آن مشخص می‌شود.

۳- سیر تحول پدافند غیرعامل در معماری و شهرسازی دوره‌های تاریخی ایران

در این بخش صرفاً تحول در زمینه دفاع غیرعامل بررسی شده و تحولات سلاح‌های جنگی می‌تواند باشی برای پژوهش‌های دیگر باشد.

۳-۱- مدیریت دفاعی در شهر سلوکی

در دوره سلوکی، شهرهای جدید زیادی ساخته شد. هدف آن‌ها از این کار، تمرکز دادن به جمیعت‌های پراکنده، تسلط بر آنان و توسعه شهرنشینی بود (رضوانی، ۱۳۸۶: ۴۶). به این صورت از شورش احتمالی آنان جلوگیری می‌کردند و نظارت به آنان و اموری مانند دریافت مالیات با سهولت بیشتری انجام می‌گرفت (سلطانزاده، ۱۳۶۵: ۶۰). بنابراین آن‌ها نوعی مدیریت بحران را اعمال می‌کردند. به‌گونه‌ای که آنان با این اقدام خود سعی می‌کردند نطفه‌های هرگونه ناامنی و آشوب را قبل از وقوع از بین برند. سلوکیان برای تحقق اصل تسلط، طرح‌های هیپوداموس (هیپودام) را که مشتمل بر طرح‌های منظم هندسی بود، به برخی شهرهای ایران تحمیل کردند تا با گماردن ساخلاو (پادگان نظامی) در بیرون شهرها، کنترل نظامی تسهیل گردد (صغریان جدی، ۱۳۶۹: ۱۴). باید توجه کرد که سلوکیان معمولاً در محل خالی قریه‌ای احداث نمی‌کرده‌اند، بلکه آن را مستحکم نموده و حصاری دور آن می‌کشیدند و بیرون آن ساخلاو می‌ساختند (لوسکایا، ۱۳۵۴: ۲ و ۲۴۷).

۳-۲- مدیریت دفاعی در شهر پارتی

در دوره اشکانی با توجه به شرایط بحرانی آن دوره، پدافند غیرعامل دوباره مورد توجه قرار می‌گیرد. این عصر را از لحاظ محاربات و غارت‌ها با تاریک‌ترین اعصار سابق، نمی‌توان مقایسه کرد (گیرشمن، ۱۳۸۱: ۳۶۶). وضع ایران این عهد از منظرهای گوناگون، باید شبیه به وضع اروپای قرون‌وسطی باشد. شهرها مجبور بودند نه تنها در برابر هجوم بیگانگان بلکه در برابر فئودال‌های سرکش، مخالفان و سلاطین نیز از خود دفاع کنند (مجتبه‌زاده، ۱۳۸۶: ۲۶). چند دهه اولیه حکومت اشکانیان صرفاً جنگ با سلوکیان و توسعه ارضی می‌شود.

مشکل امنیتی - نظامی دیگر دوره اشکانی محاط بودن ایران توسط اقوام بیابان‌گرد و جنگ‌طلب چون کوشان‌ها، سکاهای، طرخاهای، آلان‌ها در شرق و شمال‌شرقی کشور

بود. بنابراین ایران عهد پارت به جای این که یک رقیب در مغرب (روم) داشته باشد، به شکل شاهنشاهی مرکزی واقع در بین روم و اقوام بیابان‌گرد مذکور در می‌آید (گیرشمن، همان: ۲۴۰). سنت طرح افکنی شهرها در ایران به شکل گرد و دایره‌وار، در دوره‌های اشکانی و ساسانی شروع و به اوج تکامل و پختگی خود رسید. نهایتاً در آغاز دوران اسلامی در طراحی شهر شیراز و بغداد، توسط مهندسان و شهرسازان ایرانی به عنوان طرح و نقشه مطلوب ایرانی در کل عالم اسلامی پذیرفته شد (نظریان، ۱۳۸۸: ۴۸۵). در دوره اشکانی که از لحاظ تاریخی یکی از بحرانی‌ترین دوره‌ها بود، شکل دایره‌ای در سطحی وسیع‌تر مورد توجه قرار گرفت. درواقع استفاده از این طرح پاسخی از برنامه‌ریزان شهری در مقابل اوضاع پرتosh آن روز بود. در طرح مزبور مراکز مهم حکومتی و کاخ‌ها در مرکز شهر قرار می‌گرفت و سپس فضاهای مسکونی به طور حلقه‌وار بَرگرد مرکز قرار می‌گرفتند. دلیل عمدۀ و گاه تنها دلیل توجه پارتبیان به شهرهای دایره‌ای را، مسئله عدم امنیت کافی در سرزمین‌های تحت حکومت پارتبیان و جنبه مناسب دفاعی این‌گونه شهرها دانسته‌اند (سلطان‌زاده، همان: ۷۵).

عامل بعدی در دفاع غیرعامل شهری در ایران این دوره، تقسیم‌کار بین شهرها بود. به این‌گونه که به‌طورکلی دو نوع شهر ساخته می‌شد. نوع اول شهرهایی بودند که در درون کشور به‌منظور تولید و تجارت ساخته می‌شدند؛ نوع دوم شهرهایی بودند که در نواحی مرزی و برای جلوگیری از ورود بیگانگان به کشور ساخته می‌شدند. در دوره اشکانیان کشاورزی معیشت غالب بوده و سیستم‌های بازرگانی، آبیاری و راهداری توسعه یافته بود (اصغریان جدی، همان: ۱۷). به‌طوری‌که گیرشمن می‌گوید: تجارت داخلی با افزایش تجارت خانه‌ها رو به تزايد گذاشت.... و هرگز مانند زمان پارتبیان، جاده‌ها خوب نگه‌داری نمی‌شد (گیرشمن، همان: ۳۲۴ و ۳۳۹). اشکانیان روش سلوکیان را در شهرسازی ادامه دادند و وجود ساخلو هم در این دوره ادامه دارد (اصغریان جدی، همان: ۱۹).

۳-۳- مدیریت دفاعی در شهر ساسانی

دوره ساسانی را می‌توان اوج پختگی در زمینه دفاع غیرعامل دانست. در این دوره نیز شهرها دو نوع ساخته می‌شوند (مجتبهدزاده، همان: ۳۹):

- شهرهای داخلی کشور که وظیفه تولید داشتند؛
- شهرهای مرزی که بیشتر استحکاماتی بودند برای دفاع از کشور، زیرا دفاع از مرزها و ایجاد پایگاه‌های جنگی، یکی از وظایف عمدۀ این دولت نظامی نیرومند به شمار می‌رفت.

شهر ساسانی برخلاف شهر اشکانی دارای چهار دروازه بود و بهنوعی از لای دفاعی درآمده و حالت تهاجمی داشت. درمجموع می‌توان گفت در دوره ساسانی، طرح‌های آمایشی دفاعی بیشتر از طرح‌های خُرد مورد توجه بوده است. مصدق این سخن دیوارهای دربند و قزل آلان هستند که بخشی از کشور را حفاظت می‌کرده‌اند. به این ترتیب در سازمان فضایی جدید، دفاع از کشور به شهرهای سرحدی واگذار می‌شود. شهرهایی که کاملاً از دیدگاه نظامی تجهیز یافته‌اند. شهرهای سرزمین‌های میانی نقش حفاظت و حراست از شبکه آمدوشد جاده‌ای را بر عهده می‌گیرند و شهرهای سرزمین‌های درونی، عملاً به کار تولید می‌پردازنند.

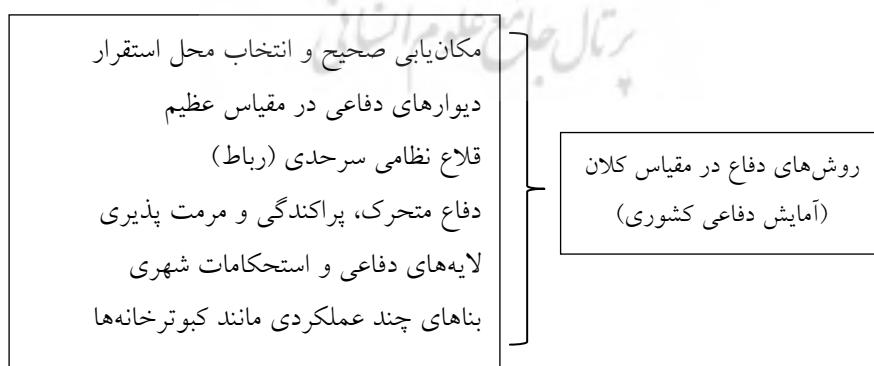
در دوره ساسانی چهار طبقه اجتماعی (اول نظامیان، دوم مغان و موبدان، سوم دبیران و ... و چهارم کشاورزان و صاحبان حِرف گوناگون)، وجود داشت. نظام شهر نیز بر مبنای همین تقسیم‌بندی چهارگانه، شکل‌گرفته بود. کهن دژ مخصوص طبقه اول، شارستان مخصوص دبیران و صاحبان حِرف نیز در اطراف بازار بوده‌اند. کشاورزان به عنوان ضعیف‌ترین طبقه اجتماعی در ریض زندگی می‌کرده‌اند. بر پایه همین نظام چهارگانه، شهرها نیز دارای چهار دروازه و چهار برج در جهات اصلی بود (اصغریان جدی، همان: ۲۳).

۳-۴- مدیریت دفاعی در دوره اسلامی

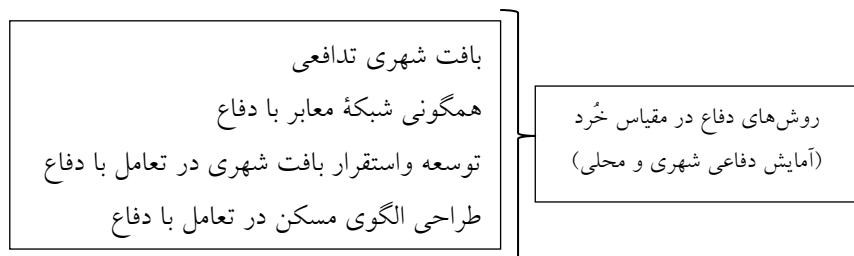
با ورود اسلام شکل شهر دچار دگرگونی می‌شود. نظام دفاعی و حتی نوع ساختمان‌سازی و ابعاد آن تغییر می‌نماید. مرکز قدرت از کهن دژ به ربض (اطراف شهر) نقل مکان کرده و بسیاری از مراکز خدماتی، مذهبی، اقتصادی و اداری در کنار هم فعال هستند. در این دوره سیستم ساخت برج و قلعه و ... به اوج پختگی رسیده و برخی از مجتمع‌های زیستی دارای چندلایه دفاعی هستند. درواقع حصار دورتا دور ربض، لایه دفاعی اول، حصار اطراف شارستان لایه دفاعی دوم و حصار ارگ سلطنتی لایه سوم دفاع را تشکیل می‌دهد. به این موارد بعضاً خندق و عوامل طبیعی دفاعی مثل رودخانه، کوه و ... نیز اضافه می‌شود.

۴- طبقه‌بندی آمایش دفاعی غیرعامل در گذشته معماری ایران

دفاع غیرعامل در حوزه معماری در گذشته تاریخی، ایران به دو صورت انجام می‌شده است. مقیاس کلان آن مرتبط با آمایش دفاعی کشوری بوده (نمودار ۱) و نوع دیگر آن در مقیاسی کوچک‌تر مرتبط با دفاع از شهرها، محله‌ها و منازل مسکونی در مقابل هجوم بیگانگان و یا دزدان و غارتگران داخلی بوده است (نمودار ۲). هر یک از وجوده فوق به اصطلاح نیازمند زیرساخت‌هایی بوده که ابتدا معرفی و سپس تحلیل می‌گردد.

نمودار ۱- دسته‌بندی تفکر حاکم بر آمایش دفاعی کشوری در گذشته تاریخی ایران؛ منبع: نگارندگان.

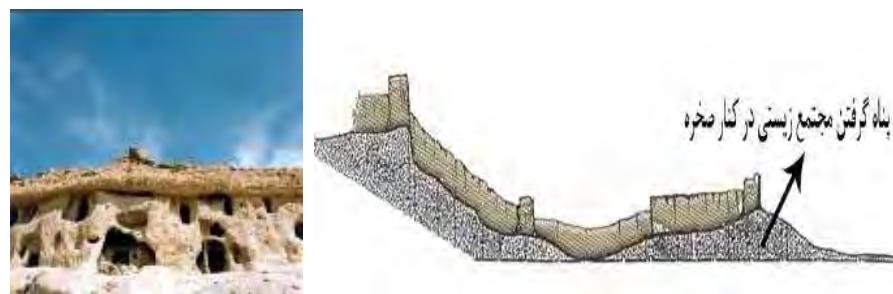
نمودار ۲- دسته‌بندی تفکر حاکم بر آمایش دفاعی شهری در گذشته^{*} تاریخی ایران؛

منبع: نگارندگان.

۴-۱- چگونگی آمایش دفاعی سرزمینی در گذشته تاریخی ایران و تطبیق با نمونه‌های امروزی

۴-۱-۱- انتخاب محل استقرار بر اساس مکان‌یابی اصولی

استفاده مطلوب از طبیعت، در جهت استفاده از دفاع غیرعامل طبیعی، طراح را در رسیدن به ژن دفاع در مجتمع زیستی پاری می‌دهد. بنابراین کشاندن مجتمع زیستی به نقطه‌ای امن مثلاً در پناه صخره یا لبه پرتگاه، کنار رودخانه و یا نقطه‌ای مرتفع در زمرة چنین تمهیداتی بوده است. بارزترین مصادیق آن را می‌توان در ارگ بم و میمند کرمان یافت (تصاویر ۱ و ۲). البته شهرهایی مثل دزفول هم با کشاندن نقاط مسکونی به کنار رودخانه همین‌گونه عمل کرده‌اند. این عناصر دفاعی معمولاً شکل معین هندسی نداشته و شالوده آن همگون با بستر طبیعی زمین و بر روی کوه ساخته شده است. این نوع قلعه‌ها معمولاً چندپاره دهکده اطراف خود را محافظت می‌کرده‌اند. قلعه رودخان در فومن و قلعه اصطخر فارس از این دست بوده‌اند.

تصویر ۱- ارگ بم و پناه گرفتن در کنار صخره؛
تصویر ۲- روستای میمند کرمان و خانه‌های
داخل صخره؛ منبع: نگارندگان.
منبع: میرهاشمی و همکار: ۱۳۹۰: ۷۵.

۴-۱-۱- نگاهی به نمونه‌های تکامل یافته در این زمینه^۱

با توجه به تغییر سلاح‌ها در دنیای امروز استفاده از عوارض طبیعی برای دفاع محدود به نقاط حساس مانند مراکز نظامی و حکومتی شده است (تصویر ۳). تجربه طولانی جنگ تحمیلی به مهندسین رزمی ثابت نموده هیچ عنصری به مانند عوارض طبیعی زمین توان مقابله با موشک‌ها را ندارد. در راستای تمرکز زدایی از پایتخت نیز، می‌توان با مکان‌یابی صحیح، نقاط حساس حکومتی را به جایی امن و خارج از تهران منتقل نمود. برای این منظور نیز می‌توان از عوامل طبیعی مانند کوه‌های اطراف تهران استفاده کرد. به مانند روستای میمند، در منطقه‌ای اطراف تهران (مانند آهار) می‌توان

۱- ممکن است برخی نمونه‌های تکامل یافته که در این نوشتار ارائه می‌گردند، قدری متاخر باشند، اما باید توجه داشت که در حال حاضر بخشی از تاریخ دفاع غیرعامل را تشکیل می‌دهند. واقعه‌ای می‌تواند یک سال قبل اتفاق افتاده باشد، اما رویدادی غیرقابل تکرار در تاریخ تلقی گردد. برای مثال نمونه‌هایی مانند طرح مجیر، کانال ماهی یا زمین‌های کبیوتصی که در ادامه بررسی می‌شوند، اضافه بر اینکه حداقل سی سال از اجرای هرکدام گذشته، به خودی خود یک واقعه تاریخی و منحصر به فرد محسوب می‌گردد، درحالی که به دوران اخیر تعلق دارند. از طرفی عنوان این پژوهش و همچنین روش تحقیق آن مؤید این است که جهت فهم بهتر و قیاس، اضافه بر ارائه نمونه‌های کهن، نمونه‌هایی جدیدتر و تکامل یافته نیز بررسی شوند.

برخی نهادهای حساس حکومتی را داخل عوارض طبیعی زمین تعییه نمود. این مورد در سال ۱۳۶۶ با عنوان «طرح مجیر» به دفتر حضرت امام خمینی (ره) واصل و مورد تأیید قرار گرفته (تصویر ۴) که با رحلت ایشان جریان طبیعی این پیشنهاد طی نشد.

تصویر ۳- آشیانه زیردریایی در زیر کوه؛
کشور روسیه؛ منبع: نگارندگان.

۴-۱-۴- دیوارهای دفاعی عظیم

دیوارها طرح‌های دفاعی و آمایشی منطقه‌ای بوده‌اند که بخشی از کشور را حفاظت می‌کرده‌اند، مانند:

- دیوار دربند که در زمان ساسانیان میان دریای خزر و دریای سیاه کشیده شده بود (ستوده، ۱۳۴۵؛ بخش اول و دوم)؛
- دیوار قزل آلان (تصویر ۵) یا دیوار تجینه که از جنوب شرقی دریای خزر تا کوه‌های بجنورد ادامه داشته و احتمالاً در زمان اشکانیان ساخته شده و در دوره ساسانی مرمت شده است (همان)؛
- دیوار تمیشه، که در فاصله میان دریای خزر و کوه‌های جهان‌نما کشیده شده است. آقای دکتر ستوده جایگاه این دیوار را در گُردمحله (کردکوی) واقع در گرگان

می‌داند. البته نویسنده تاریخ طبرستان (ابن اسفندیار، ۱۳۶۶: ۵۸) این دیوار را به فریدون نسبت می‌دهد و فردوسی نیز در شاهنامه از آن چنین یاد می‌کند: فریدون فرخ تمیشه بکرد نشست اندر آن نامور بیشه کرد ظاهراً در اوایل قرن دهم از این دیوار، خرابه‌هایی بیشتر باقی نمانده و پس از آن مرمت نشده است.

- خندق جرکلbad که میان دریای خزر و کوه بردن است. ظاهرآ شاه عباس برای محافظت از بهشهر آن را تأسیس نموده است. اما با توجه به منابعی مانند تاریخ حبیب السیر، این خندق از زمان‌های بسیار دورتر وجود داشته است (همان). امروزه قریب به یک کیلومتر از این خندق و خاکریز باقی است.

۴-۱-۲- نگاهی به نمونه تکامل‌یافته در این زمینه (تجربه دیوار مرزی زابل)

شاید به نظر بیاید که امروزه با توجه به پیشرفت سلاح‌ها دیوارکشی دور یک منطقه وسیع کارایی ندارد. برای نمونه می‌توان به دیوار حفاظتی زابل (تصویر ۶) اشاره نمود که برای جلوگیری از ورود قاچاقچیان مواد مخدّر به کشور ساخته شده است.

تصویر ۶- دیوار مرزی زابل؛ منبع: نگارندگان.

تصویر ۵- بخش‌های باقی‌مانده دیوار قزل آلان گرگان؛ منبع: نگارندگان.

۴-۳-۱-۴- قلاع نظامی سرحدی (رباط)

یکی از بنایان دفاعی که در قرون اولیه اسلامی دارای اهمیت فراوان بود، «رباط» است. واژه رباط کلمه عربی است و در قرآن کریم پنج بار (از نرم‌افزار پارس قرآن، نسخه سال ۱۳۸۵ استفاده شده است) به آن اشاره شده است. در سه مورد آن «ربطنا و لَيَرِبِطُ» (سوره قصص، آیه ۱۰ و سوره کهف، آیه ۱۴ و سوره انفال آیه ۱۱) در معنای اطمینان و آرامش در سایه ایمان آمده است و در دو مورد دیگر «ربطوا و رِبَاطِ الْخَيْل» (سوره آل عمران، آیه آخر و سوره انفال، آیه ۶۰) به معنای «آمادگی و استعداد» برای دفاع است. این دو مورد به صورت یک مستند اسلامی موجب ربط سازی و رباط نشینی برای جهاد، دفاع و پیامد اعمال مربوط به آن گردیده است. به خصوص که واژه رباط‌الخيل به دنبال آیه معروف «وَأَعِدُّوا لَهُم مَا أَسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَلُوُّ اللَّهِ وَعَلُوُّكُمْ...» (سوره انفال، آیه ۶۰) آمده است.

واژه رباط در زبان فارسی و عربی به معنی «پاسگاه مرزی، کاروانسراء، خانقه، نوانخانه، غریب خانه، مهمان‌سرا، قلعه، معبد، دارالعلم» (دهخدا، ۱۳۷۳: ذیل کلمه رباط) و معنی مجازی دیگری به کار برده شده است. تأکید اسلام بر دفاع باعث شد تا رباط‌های زیادی در مسیر راه‌ها و مرزهای مهم ساخته شود. به عنوان مثال نرشخی درباره رباط‌های بخارا می‌گوید: «بیکند را زیادت از هزار رباط بود به عدد دیه‌ها اهل هر دیهی رباتی در آنجا ساخته و نفقه ایشان دیه می‌فرستند تا در زمستان به وقت غلبه کافران، غزوه کنند...» (ابوبکر محمد نرشخی، ۱۳۱۷: ۲۲) بدیهی است که این رباط‌ها، کوچک و در حد قلعه و برج مراقبتی بوده است چرا که ارقام نویسنده‌گان بیانگر تعدد آن‌هاست. مقدسی می‌گوید: «اسیجات، مرزی مهم است و در آن هزار و هفت‌صد رباط وجود دارد و بیکند نیز در حدود هزار رباط دارد» (المقدسی، ۱۹۰۶: ۲۷۳ و ۲۸۳). از این‌رو همواره سلسله نیزهایی در مرزهای راه‌ها و گذرگاه‌های مهم وجود داشته است (پازوکی طرودی، ۱۳۷۶، ۲۷۸). برخی صوفیان نیز به رباط‌ها برای پیکار می‌رفته‌اند تا جایی که خواجه عبدالله انصاری می‌گوید: «احمد بن عاصم انشاکی از شیوخ شغور بود»

(خواجہ عبدالله انصاری، بی‌تا: ۱۰۷). رباط و رباط سازی در دوره‌های گوناگون ادامه می‌یابد تا در دوره عباسیان به عنوان قرارگاه نظامی جهت حفظ نظم ممالک مفتوحه و راه‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد (تصویر ۷). در ادامه و در دوره سلجوکیان این رباط‌ها نقش کاروانسرا پیدا می‌کنند و در دوره صفویه به دلیل اهمیت حفظ راه‌ها، این بنای گسترش می‌یابند (پازوکی طرودی، همان).

۴-۱-۳-۱- نمونه تاریخی نوعی توسعه روستایی (تجربه زمین‌های کشاورزی

کیبوthص در رژیم صهیونیستی)

امروزه نیز به نقاط سرحدی در تمام نقاط جهان توجه می‌شود. طبیعی است که با وجود پیشرفت سلاح‌های جنگی پاسگاه مرزی به تنایی جوابگو نبوده و نیاز است موانع بیشتری جهت دفاع تعییه شود. رژیم صهیونیستی در نقاط مرزی خود اضافه بر ایستگاه‌های مرزی با اعطای زمین به برخی افراد داوطلب (بدون داشتن مالکیت شخصی افراد)، سعی نموده تا زمین‌های کشاورزی بسازد و عوارض دست‌ساز در منطقه به وجود آورد. عوارض زمین، افراد موجود در این بخش‌ها و پوشش گیاهی (درختان و ساختار پله‌ای زمین‌های کشاورزی) منطقه به خودی خود، لایه اول دفاع را برای رژیم صهیونیستی آماده کرده است. ضمن این که با کشت و کار بیشتر در این نقاط و سود دسته‌جمعی افراد، آن‌ها را به کسب اراضی بیشتر (اهداف اشغال بیشتر) تشویق می‌نماید. این زمین‌ها در قالب یک تعاونی با عنوان «کیبوthص» به افراد اعطا می‌شود، که این اراضی به صورت مشاع و بدون مالکیت فردی، سود دسته‌جمعی برای ساکنین آن را فراهم می‌نماید. در عین حال مقوله دفاع به صورت نامحسوس در آن دیده شده است (تصویر ۸ و ۹)؛ آب انداختن در این زمین‌ها در موقع جنگ، هر نیروی پیاده و یا زرهی را در زمینی با تلاقی زمین‌گیر می‌کند و تا وقتی نیروی زمینی به منطقه‌ای نرسد، آن محل مفتوحه محسوب نخواهد شد (اصغریان جدی: ۱۳۶۹: ۲۱ تا ۲۹).

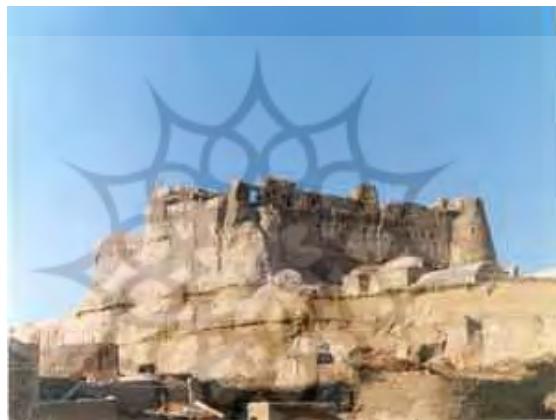
تصویر ۷- رباط روستای عقدا در استان یزد که اوایل اسلام وظیفه مقاومت اعتقادی مقابل زرتشتیان را داشته و بعدها پایگاهی برای حفاظت از راه رسی به کرمان بوده است. منبع: نگارندگان.

تصویر ۸ و ۹- پلان زمین‌های کیوتوص. منبع: آرشیو هسته پژوهشی معماری دفاعی دانشگاه شهید بهشتی.

۴-۱-۴- دفاع متحرک، پراکنده و مرمت‌پذیری:

در گذشته جمعیت کوچ‌نشین بسیار بیشتر از حال و دولت، نیازمند مدیریت این افراد در مرزها بوده است. درواقع از جمعیت عشايری برای دفاع هم استفاده می‌شده است؛ به شکلی که هر کدام از طوایف دارای پایگاهی در قلمرو خود بوده‌اند. این پایگاه‌ها هم برای مدیریت، هم به عنوان انبار آذوقه و هم محلی برای اجتماع در موقع خطر بوده است. از جمله این استحکامات می‌توان، دژ ملکان، قلعه تل خوزستان، قلعه کفراس و ارگ سه کوهه (تصویر ۱۰) که متعلق به عشاير سربندی سیستان است را نام برد.

تصویر ۱۰ - ارگ سه کوهه، اولین پایگاه عشاير سربندی

سیستان، منبع: نگارنده‌گان

از طرف دیگر یکی از موارد مهم در پدافند غیرعامل مسئله پراکنده‌ی است که به واسطه وسعت زیاد و جمعیت کم در فلات ایران این مقوله ناخواسته خوب رعایت می‌شده است. نمونه‌های آن در مدیریت دفاعی شهرهای پارتی و سasanی عنوان شد. یکی از دلایل به وجود آمدن روستاهای ریشه‌دار یا قلعه شهرها همین مسئله پراکنده‌ی است. در گذشته به دلیل فاصله روستاهای از یکدیگر، روستاهای مجبور به استفاده از عناصر دفاعی مانند قلعه و ... بوده‌اند که تا زمان رسیدن کمک از دولت حاکم، مقاومت نمایند؛ ضمن

این که در دفاع از سرزمینشان هم، خودکفا بوده‌اند. از باب مصالح نیز در گذشته حصار دفاعی شهرها از مصالح همان اقلیم تأمین می‌شد تا در موقع آسیب دیدن، از همان مصالح، به سرعت برای مرمت کردن استفاده کنند. تمهیدات دیگری از قبیل طراحی منتظم و ایجاد مفصل‌هایی میان حصار (معمولًاً برج‌های میانی بارو) مورد توجه قرار می‌گرفته است.

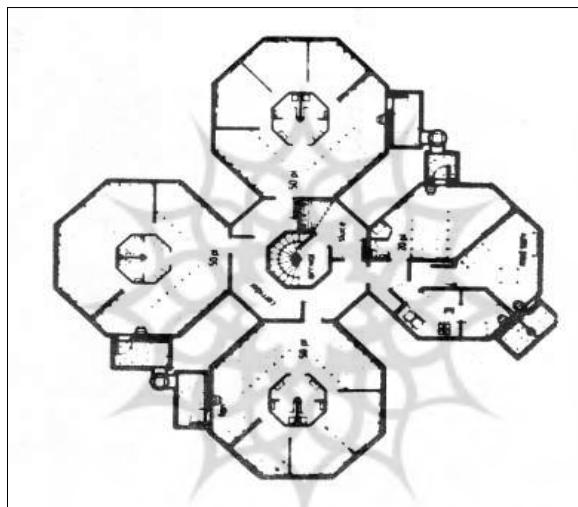
۴-۱-۴- نگاهی به نمونه‌های تکامل یافته (تجربه سازماندهی جیش الشعوبی عراق و پناهگاه‌های اروپایی)

نمونه امروزی این که در جنگ تحمیلی، ارتش عشی عراق با مسلح نمودن عشیره نشینان مرزی، نیروهایی با عنوان جیش الشعوبی را سازماندهی کرده بود (تصویر ۱۱). در هنگام حمله، رزم‌ندگان ایرانی در ابتدا با این نیروها درگیر می‌شدند و نتیجه آن تلفات و خستگی آن‌ها بود. در گام بعد نیروهای ایرانی با ارتش رسمی عراق مواجه می‌شدند و باید از این لایه می‌گذشتند. در نهایت نیز نیروهای عقبه دشمن حضور داشتند که آمادگی جنگ شهری برای آن‌ها محتمل بود. بنابراین مشاهده می‌شود که با گستردگی شدن مجتمع‌های زیستی، لایه‌های دفاعی نیز گستردگی شده و نیروهای گوناگون جای آن را گرفته‌اند. پس نتیجه این که در مقیاس کلان، هنوز هم روند طراحی دفاعی گذشتگان برای حال حاضر پاسخگو بوده است.

تصویر ۱۱- جیش الشعوبی سازماندهی شده توسط رژیمبعث، منع: نگارندگان

بحث پراکندگی خود امتیاز مثبتی در جهت دفاع محسوب می‌شود چرا که خطر سرمایه‌گذاری را کمتر می‌کند. بنابراین باید از تجمع نقاط استراتژیک در یک بخش پرهیز نمود. شاید این بحث تنها موردی باشد که امروزه برای اجرای آن مشکلات زیادی وجود دارد. بیشتر نقاط حیاتی ما در تهران مستقر شده‌اند. در اروپا پناهگاه‌های ساخته می‌شود که قطعات گوناگونی دارد و به خاطر این که از قسمت‌های گوناگون تشکیل شده هم پراکنده و هم مرمت‌پذیر است (تصویر ۱۲).

تصویر ۱۲ - پناهگاه شهری که چون از ۴ بخش تقسیم شده هر بخشی آسیب ببیند بخش‌های دیگر دارای کارکرد است. پس در عین حال هم پراکنده بوده و هم مرمت‌پذیر است. منبع: نگارندگان

۴-۱-۵- لایه‌های دفاعی و استحکامات شهری

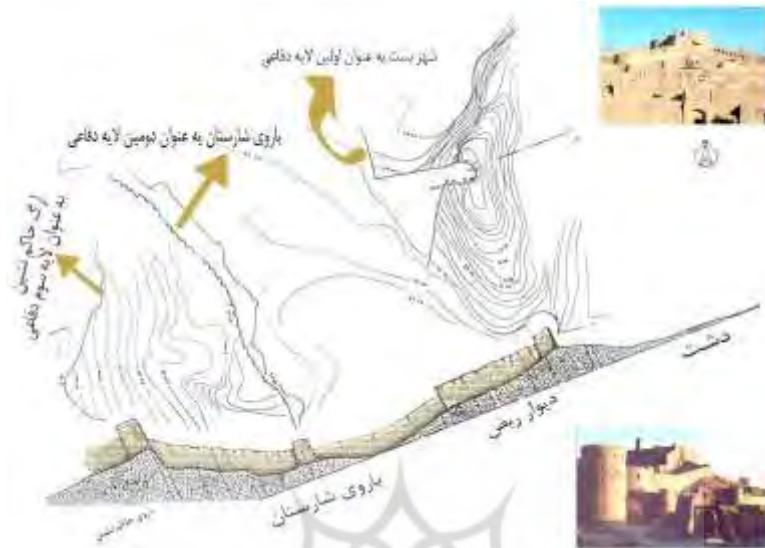
برای حفظ امنیت بیشتر در مجتمع‌های زیستی، فقط به یک عنصر دفاعی بسته نمی‌شده و لایه‌های گوناگونی برای دفاع در نظر گرفته می‌شده است. این لایه‌ها در واقع سیستم شهرسازی را تشکیل می‌داده و مقوله دفاع در شکل‌گیری آن نقش اساسی داشته

است. این لایه‌ها عبارت‌اند از: ارگ حکومتی، شارستان و ربع. ساخت‌وساز به این صورت بوده که ابتدا ارگ حکومتی با دیوارهای اطرافش ساخته می‌شده، سپس شارستان برای زندگی عموم با دیواری در اطراف آن تشکیل می‌شده و خارج از دیوار شارستان، ریض که عمدتاً زمین کشاورزی و محل زندگی و کار دهقانان و تهی‌دستان بوده، با دیواری نه چندان محکم، محصور می‌شده است. بنابراین امنیت مجتمع زیستی، با سه لایه دفاعی تأمین می‌شده است. نمونه این مطلب در ارگ بم به خوبی رعایت شده است (تصویر ۱۳).

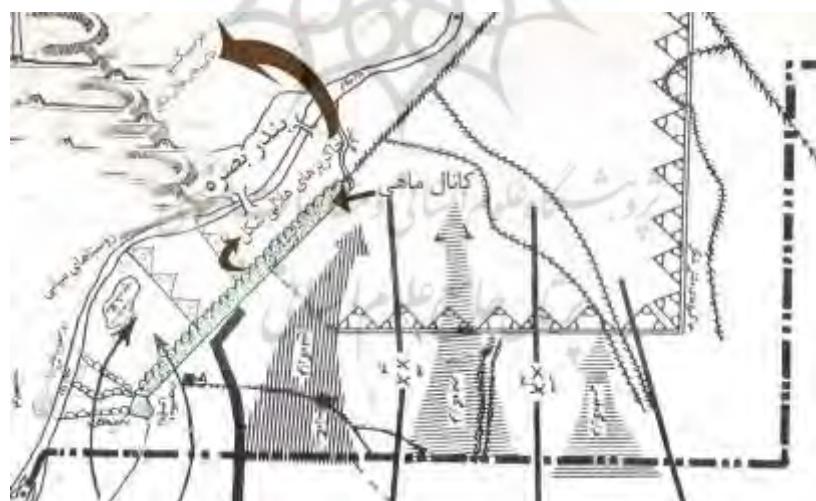
۴-۱-۵-۱- نمونه تاریخی تجربه استحکامات عراق در شلمچه برای حفظ

شهر بصره (نوعی تلفیق اقتصاد و دفاع)

سؤال اینجاست که آیا امروزه نیز می‌توان با کشیدن دیوار مجتمع زیستی را در مقابل حمله دشمن حفظ نمود؟ در مقیاس خُرد جواب منفی است اما باید ذکر نمود که از این روش طراحی می‌توان برای حفاظت از شهرهای استراتژیک استفاده نمود. استحکامات شلمچه (تصویر ۱۴) که توسط ارتش بعث، در زمان جنگ، برای حفاظت از بندر بصره طراحی شده بود، شباهت زیادی به لایه‌های دفاعی تبیین شده در گذشته دارد. به این صورت که ابتدا کانال ماهی با عرض یک و طول بیست کیلومتر برای ماهیگیری حفر شده بود که مانند عناصر دفاعی ریض در گذشته است (شبیه به خندق و همچنین تعامل اقتصاد و جنگ؛ چرا که این کانال پرورش ماهی درآمدزا هم بوده است). در لایه دوم خاکریزهای هلالی شکل طراحی شده (شبیه به دیوار دفاعی شارستان) و لایه سوم روستاهایی است که عراق، نیروهای خود را در آنجا متمرکز کرده بود (شبیه به کهن دژ در قدیم). از این‌رو می‌توان نتیجه گرفت که هنوز هم روند طراحی دفاعی به سیاق گذشته، توانایی بازدهی و حفاظت را دارد.

تصویر ۱۳- ارگ بم که اولاً در کنار صخره‌ای طبیعی مکان یابی شده و لایه اول دفاع با دیواری معمولی در کنار آن برای ریض لحاظ شده در ادامه باروی شارستان و در آخر هم باروی ارگ حاکم‌نشین قرار گرفته است، منبع: نگارندگان

تصویر ۱۴- استحکامات عراق در شلمچه با سه لایه کانال ماهی، خاکریزهای هلالی و روستاهایی که نیروهای عراق در آن مستقر بوده‌اند منبع: نگارندگان

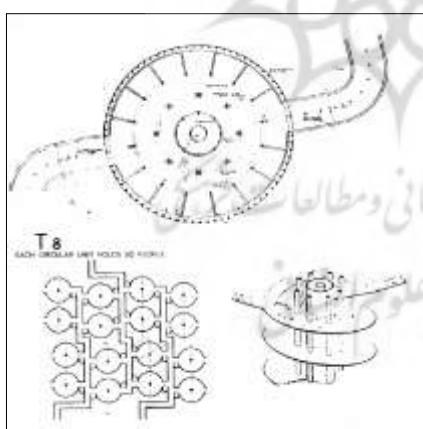
۴-۱-۶- بنایی چند عملکردی (تلغیق اقتصاد و دفاع)

برخی عناصر مانند کبوترخانه‌ها (تصویر ۱۵) و قنوات کاربری نظامی نداشته‌اند. اما در موقع دفاع، به عنوان پناهگاه یا محل مخفی شدن مورد استفاده قرار می‌گرفته‌اند. در گذشته بسیاری از بنایها در داخل مجتمع‌های زیستی دارای عملکرد متفاوتی در زمان جنگ و صلح بوده‌اند. مانند کبوترخانه‌ها و یا قنات‌ها که به آن‌ها اشاره شد. برخی قلعه‌ها نیز که داخل حصار شهر بوده، در موقع صلح برای دام‌ها و انبار آذوقه کاربرد داشته و در زمان جنگ اهالی به آن‌ها پناهنده می‌شده‌اند.

۴-۱-۶- نگاهی به نمونه تکامل یافته (تجربه ساخت مجتمع‌های تجاری

دارای عملکرد در زمان بحران)

بسیاری از بنایهای امروزی نیز قابلیت بهره‌برداری در زمان جنگ را دارا هستند. برای مثال در طراحی مجتمع‌های ورزشی و فرهنگی محله‌ای می‌توان الزامات معماری دفاع غیرعامل را لحاظ نمود تا در زمان جنگ به عنوان پناهگاه شهری سرویس دهی نمایند (تصویر ۱۶).

تصویر ۱۶- مجتمع فرهنگی در مقیاس محله با دو عملکرد در زمان جنگ و صلح؛ منبع: اصغریان جدی، ۱۳۸۶: ۹۱

تصویر ۱۵- کبوترخانه با عملکرد در زمان جنگ و صلح؛ منبع: نگارندگان

۴-۲- آمایش دفاعی در مقیاس خُرد (شهری و محلی)

یکی از عوامل مؤثر بر شکل‌گیری اجزای بافت کالبدی مجتمع‌های زیستی و به خصوص شریان‌های (راه‌ها) شهری، امنیت و دفاع بوده است. می‌توان گفت: گذشتگان اندیشمند ما، تنها به عناصر دفاعی مثل قلعه و ... بسته نمی‌کردند و به فکر جنگ شهری نیز بوده‌اند. در ذیل تنها نتایج مطالعه بر روی شهرهای تاریخی آمده است و از اطالة کلام خودداری شده است.

۴-۲-۱- تأثیر امنیت بر شکل‌گیری بافت شهری

از بررسی بافت تاریخی شهری و روستایی با دید دفاعی و امنیتی، نتایج زیر حاصل می‌شود:

- می‌توان گفت نامنی مهم‌ترین دلیل پیدایش مجتمع‌های زیستی قلعه‌ای است که خود به روستاهای قلعه‌ای تقسیم می‌شوند.
- احداث دیوار، قلعه و ... برای مقر حکومت یا خانه‌های اربابی ناشی از نامنی بوده و از نظر نوع استقرار، این اماکن در بخش‌های مرتفع ساخته می‌شده‌اند تا بر اهالی مسلط باشند؛
- با افزایش امنیت است که بافت شهری از ارتفاعات به سمت پایین آمده و در زمین‌های مسطح، گسترش پیدا می‌کند؛ (احمدیان، ۱۳۸۸: ۱۵۴ و ۱۸۴ تا ۱۸۷).
- در اقلیم گرم و خشک، یکی از دلایل فشردگی مجموعه بافت، افزایش امنیت روستاست (همان).

۴-۲-۲- تأثیر امنیت و دفاع بر شکل‌گیری شبکه معابر

ساخت قلعه، حصار، بارو و ه باعث نمی‌شده تا گذشتگان ما جانب احتیاط را رها نمایند و از جنگ شهری در موقع تصرف سرزمینشان غافل شوند. از این‌رو در طراحی شبکه معابر نیز مقوله امنیت و دفاع را مدنظر قرار می‌دادند.

نتایج زیر در بررسی شریان‌های داخل شهر، از دید دفاعی قابل ارائه است (حاجی ابراهیم زرگر، ۱۳۸۶: ۱۵۰ تا ۱۶۱):

- ایجاد سباباطها و گذرهای مسقف برای جلوگیری از تاخت و تاز سواران که البته جنبه اقلیمی هم داشته است (تصویر ۱۷):
- ایجاد معابر با اختلاف سطح؛
- ایجاد معابر غیرمستقیم و پیچ در پیچ؛
- ایجاد دربندها و کوچه‌های دردار (تصویر ۱۸)؛
- ایجاد دسترسی‌های مخفی از زیرزمین خانه‌ها به یکدیگر.

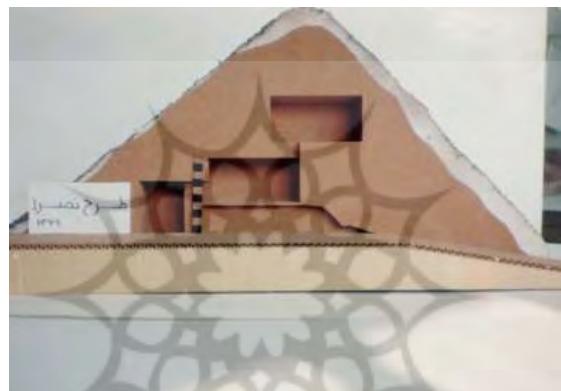
برخی از این موارد با توجه به اقلیم قرارگیری، قابلیت استفاده در شهرسازی مدرن را داراست.

تصویر ۱۷- ایجاد سباباط برای جلوگیری از تاخت و تاز سوارهای دردار برای جلوگیری از هجوم غارتگران
تصویر ۱۸- ایجاد کوچه‌های دردار برای جلوگیری از هجوم غارتگران.
دزدان؛ منبع: نگارندگان.

۴-۳-۳- تأثیر امنیت و دفاع بر استقرار و جهت توسعه بافت

از نظر استقرار، کشیدن روستا به نقاط امن، مثلاً کنار صخره‌ها و یا داخل صخره (روستای میمند کرمان (تصویر ۲)، کنار رودخانه یا نقطه‌ای مرتفع، در زمرة تمهدات امنیتی است (همان). البته امروزه تنها برای احداث برخی از مراکز حساس می‌توان از این روش استفاده کرد. پروژه نصر (تصویر ۱۹) و طرح‌های اولیه طراحی آن، از این دست می‌باشد.

تصویر ۱۹- ماکت طرح نظامی نصر؛

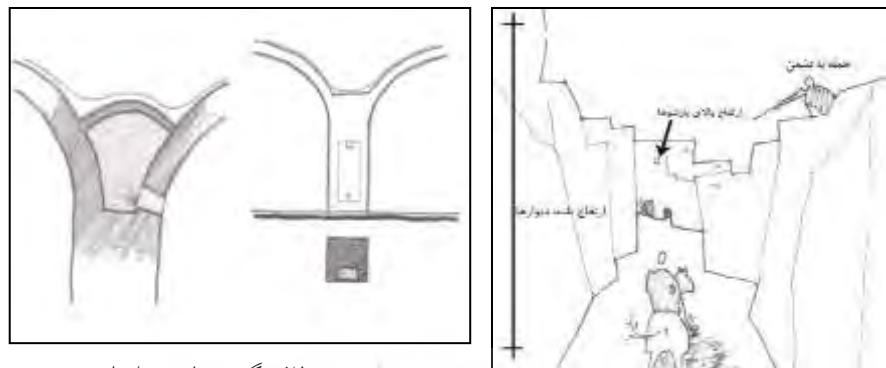
منبع: آرشیو هسته، پژوهشی معماری دفاعی دانشگاه شهید بهشتی.

۴-۴- تأثیر امنیت و دفاع بر الگوی مسکن

در داخل خانه‌ها نیز اقدامات امنیتی برای مقابله با غارت رعایت می‌شده که مهم‌ترین نتایج آن به این شرح است:

- بازشوها معمولاً در ارتفاع بالا قرار می‌گیرد که البته جنبه اقلیمی و حفظ حریم را نیز مدنظر دارد (تصویر ۲۰).
- بدن‌های مرتفع و غیرقابل دسترس در ساختمان ایجاد می‌شده است (تصویر ۱۹).

- برای پنهان نمودن آذوقه و اشیای قیمتی در داخل ساختمان مخفیگاهی می‌ساخته‌اند
 (حاجی ابراهیم زرگر، همان) (تصویر ۲۱).

تصویر ۲۱- گنجه‌ها در داخل حرز

دیوارها و میان طاق‌ها برای نگهداری
 اشیا قیمتی. منبع: حاجی ابراهیم
 زرگر، همان: ۱۶۸.

تصویر ۲۰- ارتفاع بالای بازشوها و
 دیوارهای بلند در ساخت مسکن.
 منبع: نگارندگان.

امروزه نیز الگوی مسکن در شهرسازی بادید دفاعی بسیار حائز اهمیت است،
 چرا که در جنگ شهری هر خانه می‌تواند به عنوان سنگری برای دفاع مورد استفاده قرار
 گیرد (تصویر ۲۲).

تصویر ۲۲- خانه به‌مانند یک سنگر؛ منبع: آرشیو هسته
 پژوهشی معماری دفاعی دانشگاه شهید بهشتی.

- از بررسی نظام دفاعی مجتمع‌های زیستی در گذشته، اصول زیر حاصل می‌شود:
۱. با توجه به گسترده‌گی فلات ایران و قلت جمعیت در مقایسه با وسعت آن، پخش متعادل جمعیت خواسته یا ناخواسته به دفاع در مقابل هجوم دشمنان کمک زیادی کرده است (اصل پراکندگی که یکی از اصول دفاع غیرعامل امروزی است).
 ۲. هر مجتمع زیستی، علاوه بر زندگی روزمره، توان دفاع از خود را با توجه به سلاح‌های رایج زمان دارا بوده است. درواقع مجتمع‌های زیستی دارای دو عملکرد زیستی و دفاعی بوده‌اند و با توجه به اوضاع واحوال امنیتی، عملکرد خاص خود را بروز می‌داده‌اند.

با ذکر نکاتی که تا به اینجا اشاره شد، ملاحظه می‌گردد که طراحی دفاعی، چه پیدا (قلعه، حصار و ...) و چه پنهان (ساباط‌ها، گذرهای کم عرض و ...)، در آثار گذشتگان لحاظ شده و اکنون انسان مدرن نیز خود را نیازمند طراحی دفاعی، منطبق بر سلاح‌های روز می‌بیند.

۵- پیشنهادهایی برای پژوهش‌های آتی در زمینه پدافند غیرعامل و فرآیند توسعه آن

عطف به داده‌های این پژوهش ملاحظه شد که مقوله دفاع تا چه حد در زندگی گذشتگان لحاظ می‌شده و مهم بوده است. از طرفی برخی از این روش‌ها با قدری تأمل، مستعد به روز شدن هم هستند. همان‌طور که چندین تجربه در این زمینه، منطبق بر روش‌های دفاعی گذشته از نظر گذاشت. هر رشته و هر زمینه تخصصی قابلیت این را دارد که پدافند غیرعامل را در رشته خود نهادینه نماید. بویژه با توجه به نوپا بودن این دانش در ایران، برای بومی نمودن پدافند غیرعامل، جای خالی پژوهش‌های علوم انسانی در این زمینه بهشدت حس می‌شود.

شاید پرسشی پیش آید که مثلاً رشته ادبیات فارسی چه کمکی در زمینه پدافند غیرعامل به پیشرفت این دانش خواهد کرد؟ در پاسخ می‌توان به شاهنامه فردوسی مراجعه نمود. فردوسی در شاهنامه از شهری به نام گنگ دژ نامبرده که در محلی واقع شده که برای ورود به آن باید از گذرگاه باریکی گذشت. فردوسی بیان می‌کند که در این گذرگاه پنج مرد جنگی می‌توانند سواران بسیاری را از پای درآورند. این نکته نمونه یک مکان‌یابی مناسب است که از اصول پدافند غیرعامل بوده و می‌تواند حتی موضوعی برای رساله‌های کارشناسی ارشد یا دکتری باشد.

رشته‌های دیگر مانند جامعه‌شناسی هم می‌توانند کمک شایانی در این زمینه نمایند. برای مثال شهر تهران حدفاصل اسفند ۶۶ تا اردیبهشت ۶۷ حدود ۵۹ بار مورد تهاجم موشکی قرار گرفت که ماحصل آن فرار بسیاری از ساکنان به نقاط خارج از تهران بود. در مقابل شهرهایی مانند دزفول و آبادان بیش از ۱۰۰۰ بار مورد تهاجم هوایی و موشکی قرار گرفتند، اما فرار ساکنان این شهرها به گستردگی تهرانی‌ها نبود. پس می‌توان پرسید چه نگاه اجتماعی منجر به این اتفاق می‌شود؟ در کل جای خالی پژوهشی با عنوان جامعه‌شناسی دفاع در حوزه علوم انسانی بهشدت حس می‌شود و هر منبع مطالعاتی که از جامعه‌شناسی جنگ و دفاع وجود دارد متعلق به غرب بوده و بدون توجه به بومی شدن آن‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد. مقتضی است که برخی از رساله‌های کارشناسی ارشد و یا دکتری در این رشته، با تهدید شناسی صحیح از جنگ‌های احتمالی علیه ایران (منطبق بر تجربه هشت‌ساله چنگ تحمیلی) جامعه‌شناسی دفاع در ایران را تدوین نمایند.

اقتصاد دفاعی از دیگر رشته‌های حائز اهمیت در این زمینه است. پرسش بزرگ در این زمینه این است که چگونه می‌توان هزینه جنگ با کشورمان را بالا ببریم. درواقع ضرر حمله به ایران برای کشورهای مهاجم بیش از منفعتش باشد و اصطلاحاً، «چگونه مُردن خود را گران کنیم؟». این مهم در حیطه علم اقتصاد قابل بررسی بیشتر است.

رشته‌ای مانند تاریخ نیز می‌تواند به بومی‌سازی این زمینه پژوهشی کمک کند. بقایای آثار به دست آمده از زندگی انسان در طول تاریخ و در نقاط گوناگون نشان می‌دهد، که انسان همواره از برخی حوادث و عوامل ترس داشته است. انسان اولیه از غارها برای محافظت از خود استفاده نمود. این مرحله از زندگی بشر را می‌توان دوران اختفای و استئار نامید. در دوره‌های بعد با گسترش مجتمع‌های زیستی، بشر اقداماتی از قبیل حصار کشیدن در اطراف محل زندگی خود را انجام داده است. نمونه آن را در آثار به جامانده از تپه‌های سیلک در کاشان می‌توان دید. بعدها قلعه‌ها به وجود آمدند که ساخت‌وساز آن‌ها در دوره اسماعیلیه به اوج و تکامل خود رسید. با این وجود مهاجمان نیز دست از خلاقیت برنداشتند و روش‌های گوناگونی را برای تسخیر قلعه‌ها طراحی کردند. طبقه‌بندی نوع دفاع در دوره‌های تاریخی ایران می‌تواند عنوان رساله‌های کارشناسی ارشد و یا دکتری در این زمینه باشد.

در رشته‌هایی مثل برنامه‌ریزی‌های توسعه‌ای، روانشناسی و ... نیز می‌توان میان رشته پدافند غیرعامل را گسترش داد و نهادینه کرد که مجال پرداختن به همه آن‌ها در این نوشتار محدود نیست و پژوهشی جدا می‌طلبد.

با نگاه به گذشته می‌توان مبانی دفاع بومی ایرانی را طراحی کرد. با این تفاسیر می‌توان فرضیات زیر را استخراج نمود:

- ۱- ایران به دلیل قرارگیری در موقعیتی مناسب، همواره در طول تاریخ در معرض هجوم بوده و این لشگر کشی‌ها تا چند دهه اخیر نیز ادامه داشته است.
- ۲- ساکنان سرزمین ما همواره برای جلوگیری از این یورش‌ها، اقدامات دفاعی را در هر مرحله از ساخت‌وساز مجتمع زیستی خود، ملحوظ داشته‌اند.
- ۳- به‌یقین همه مجتمع‌های زیستی ایران دارای استحکامات دفاعی بوده‌اند.
- ۴- در مجتمع‌های زیستی علاوه بر استحکامات یادشده، بنای حکومتی دارای استحکامات مضاعف بوده است.

با توجه به فرضیات ذکر شده و کل پژوهش، توجه به توصیه‌های زیر ضروری به نظر می‌رسد:

- ۱- برای حفظ امنیت و تمامیت ارضی ایران، باید بیش از هر زمان دیگری تدبیر دفاعی اندیشیده شود، زیرا پیروزی انقلاب و کوتاه شدن دست اجانب، آن‌ها را به انجام هر جنایتی ترغیب خواهد نمود.
- ۲- در همه نقاط حساس و استراتژیک اصول دفاع غیرعامل با رویکرد به گذشته دفاعی همان منطقه، تبیین و اجرا گردد.
- ۳- برای تمام مراکز جمعیتی، پناهگاه زیرزمینی و مستحکم در نظر گرفته شود. این مهم خود به دو صورت امکان‌پذیر است:
 - الف) طراحی پناهگاه تک عملکردی با رعایت اصل پراکندگی
 - ب) طراحی فضایی چند عملکردی برای موقعیت صلح و جنگ. که این مورد، توصیه اکید می‌گردد.

فرضیات، توصیه‌های فوق و محتوای پژوهش می‌تواند راهکارهای زیر را برای توسعه دفاع غیرعامل در کشور پیشنهاد دهد:

- ۱- همان‌طور که در گذشته مقوله دفاع در طراحی و ساخت مجتمع‌های زیستی، از همان ابتدا لحاظ می‌شده، امروزه نیز طراحان و سازندگان با توجه به نیازهای روز، باید دفاع را به مثابه یک ژن در کار خود نهادینه کنند. یعنی هر ساختمان به‌نهایی قادر باشد نیازهای امنیتی را در مقابل تهدیدات مرتفع سازد.
- ۲- ساختمان‌هایی که در گذشته بدون توجه به مقوله دفاع ساخته شده‌اند، باید مقاوم‌سازی شوند تا در زمان بحران، آسیب‌پذیری کمتری داشته باشند.
- ۳- تمرکز زدایی از شهر تهران، تقویت کلان‌شهرهای میانی (کاری که در دوره اشکانی و ساسانی بسیار پخته انجام شده و در پژوهش حاضر به آن اشاره شد)

و کاهش وابستگی تهران به خارج آن، برای تأمین نیازهای ضروری، اجتناب ناپذیر است.

۴- بافت‌های فرسوده فاقد ارزش تاریخی، نوسازی شوند (ساختمان‌ها و شریان‌های ارتباطی) تا در موقع بحران ارائه خدمات به ساکنان آن‌ها تسهیل شود.

۵- ورودی‌ها و خروجی‌های مهم هر شهر، مبتنی بر ظرفیت ساکنین طوری طراحی گردند که در زمان بحران عملکرد مناسبی ارائه دهند.

۶- هر منطقه در گذشته نیازهای دفاعی خود را مرتفع می‌کرده است. تلاش شود تا در طرح‌های هادی، جامع و تفصیلی، ادبیات دفاعی هر منطقه مرور شود و نسبت به آن برنامه‌های جامع مدیریت در زمان بحران تبیین گردد.

کوتاه سخن این که با مرور بر تاریخچه دفاعی ایران روشن می‌شود، که مردم این سرزمین همواره سعی در اتخاذ بهترین روش دفاع را داشته‌اند و با پیوند استحکامات به اراده آهنین خود، ایران را از گزند دشمنان حفظ کرده‌اند. بر ما واجب است تا با الهام از اندیشه و صلابت آن‌ها، بهترین شیوه دفاعی را با توجه و رویکرد به گذشته، در مقابل تهاجم‌های مخرب امروزی اتخاذ نماییم و ایران و اسلام را در مقابل اجانب حفظ نماییم.

منابع

- قرآن کریم

- آرشیو هسته پژوهشی معماری دفاعی و پدافند غیرعامل دانشگاه شهید بهشتی، اسناد تصویری جنگ تحملی، تهران: دفتر فنی پژوهشی دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه شهید بهشتی.

- ابن اسفندیار کاتب، بهاءالدین. (۱۳۶۶)، *تاریخ طبرستان*، تصحیح عباس اقبال، تهران، نشر پدیده.
- ابوبکر محمد بن جعفرالترشخی. (۱۳۱۷)، *تاریخ بخارا*، ابونصر احمدبن محمد قبادی، تلخیص محمد بن زفربن عمر، به اهتمام مدرس رضوی، تهران: نشر سنایی.
- احمدیان، رضا؛ محمدی، حمید. (۱۳۸۸)، *بافت‌شناسی روستایی کشور*، تهران: بنیاد مسکن انقلاب اسلامی ایران.
- اصغریان جدی، احمد. (۱۳۶۹)، *مجموعه جزوای مرمت بافت تاریخی*، تهران: دانشگاه شهید بهشتی، دانشکده معماری و شهرسازی، دفتر فنی - پژوهشی.
- اصغریان جدی، احمد. (۱۳۸۶)، *الزامات معمارانه در پدافند غیرعامل پایدار*، تهران: دانشگاه شهید بهشتی.
- پارسا، محمد. (۱۳۷۸)، *روان‌شناسی انگیزش و هیجان*، تهران: نشر سخن.
- پازوکی طرودی، ناصر. (۱۳۷۶)، *استحکامات دفاعی در ایران دوره اسلامی*، تهران: پژوهشگاه میراث فرهنگی
- حاجی ابراهیم زرگر، اکبر. (۱۳۸۶)، *درآمدی بر شناخت معماری روستایی ایران*، چاپ چهارم، تهران، دانشگاه شهید بهشتی.
- خواجه عبدالله انصاری. (بی‌تا)، *طبقات صوفیه*، بی‌جا، بی‌نا. (بررسی شده در کتابخانه ملی ایران).
- دوپویی، ترورنویت. (۱۳۸۱)، *تاریخ جنگ‌ها*، ترجمه: پیروز ایزدی، تهران: دانشکده سپاه (دافوس)
- دهخدا، علی‌اکبر. (۱۳۷۳)، *لغت‌نامه*، تهران: دانشگاه تهران.
- رضوانی، علی‌اصغر. (۱۳۸۶)، *روابط متقابل شهر و روستا با تأکید بر ایران*، چاپ هفتم، تهران: انتشارات دانشگاه پیام نور.

- ستوده، منوچهر. (۱۳۴۵)، *قلاع اسماعیلیه*، تهران: دانشگاه تهران
 - سلطانزاده، حسین. (۱۳۶۵)، *مقدمه‌ای بر تاریخ شهر و شهرنشینی در ایران*، تهران: نشر آبی.
 - صدری افشار، غلامحسین؛ حکمی. (۱۳۷۳)، *فرهنگ فارسی امروز*، تهران: نشر کلمه
 - فیض‌الاسلام. (۱۳۸۷)، *نهج البلاغه*، ترجمه: عبدالحمید آیتی، تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی
 - گیرشمن، رومن. (۱۳۸۱)، *تاریخ ایران از آغاز تا اسلام*، ترجمه: محمد معین، تهران: انتشارات سپهر ادب.
 - لوسکایا، بیگو و دیگران. (۱۳۵۴)، *تاریخ ایران از دوران باستان تا پایان سده هجره میلادی*، ترجمه: کریم کشاورز، چاپ چهارم، تهران: نشر پیام
 - مجتبد زاده، غلامحسین. (۱۳۸۶)، *برنامه‌ریزی شهری در ایران*، تهران: انتشارات دانشگاه پیام نور.
 - مقدسی. (۱۹۰۶)، *احسن التقاسیم فی معرفة الاقالیم*، بی‌جا، چاپ لیدن، (نسخه عربی).
 - میرهاشمی روتله، سید احسان؛ اصغریان جدی، احمد. (۱۳۹۰)، *تأثیر دفاع غیرعامل بر شهرهای کهن و نوین*، مجله آبادی، شماره ۷۰، سال بیست و یکم.
 - نظریان، اصغر. (۱۳۸۸)، *پویایی نظام شهری در ایران*، تهران: انتشارات مبتکران.
-
- FEMA-426. (2003) Risk Management Series, **Reference Manual to Mitigate Potential Terrorist Attacks against Buildings**, Chapter 2, 3.
 - FEMA-427. (2003) Risk Management Series, **Primer for Design of Commercial Building to Mitigate Terrorist Attacks**, Chapter 6.

- FEMA-428. (2003) Risk Management Series, **Primer to Design Safe School Projects in Case of Terrorist Attacks**
- FEMA-453. (2003) Risk Management Series, **Safe Rooms and Shelters, Protecting People against Terrorist Attacks.**

